

Al
Maec
Maer
dat
Onde
Sond
liche
Als d

XIII.

'Tis al licht, dat clappen can.

Al dit svvaer vier-voetigh dier
Maeckt seer cleyn, oft cort ghetier:
Maer het lichtste datter leeft,
Is dat beck, en clappen heeft.
Onder alles, dat-men fiet
Sonder reden, isser iet
Lichter inder dieren tocht,
Als de voghels vande locht?

Nier:

Niet; en niet, dat clapt, oft spreeckt.

Leerdt hier uyt, vvat u ghebreeckt,

Ghy die loopt van huys tot huys,

Alseen door-ghebroken sluys,

En al-vvaer ghy gaet, oft staet,

Altijdt eenen clap uyt-flaet.

Weet ghy vvel vvat u ven voet,

En u Tonghe loopen doet?

V lichtveerdicheyt, soo licht

Als de pluymen, die den schicht,

En al dit ghebeckte volck

Voert tot inde hooghste vvolck.

Hoe
Tis e

Hoe en schaemdt ghy u dan niet,
Dat-men u voor sulcx aen-fiet?
Iffer meerder schand' in't landt,
Dan te licht zijn van verstandt?
Waert ghy niet al vvat te licht,
Naer de vveegh-schael, en 't ghevvicht,
Daer de reden mede vveeght,
Oft ghy beter spraect, oft svveeght;
Ghy en vvaert soo dapper niet
In het clappen. Soo ghy fiet,
'T is al licht, dat clappen kan,
'T is een vrouvv' oft vrouvve-man.